

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Commentarius In Regulas Juris Pontificii, Qvæ In Libro Qvinto, Et
Sexto Decretalium Continentvr

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Regvla LXXV. Frustra sibi fidem quis postulat ab eo servari, cui fidem à se
præstitum servare recusat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61853)

consequentiam, quod uni alicui gratiosè concessum est. Reliqua v. in Reg. superius explicata 7. & 28. & qua tradunt Alexand. in l. Non tantum. ff. de re iudic.

Iason in l. ult. à num. 38. ff. de Constitut. Princip. Rebuff. in Praxi. tit. de Differ. inter rescript & privileg. n. 6. & seqq. Bronchorst. Centur. 4. Assert. 90.

REGVLA LXXV.

Frustra sibi fidem quis postulat ab eo servari, cui fidem à se præsistum servare recusat.

L Via in omni contractu tacite inclusa est hæc conditio, *Modò altera pars non fefellerit*, consequitur, ut una parte non servante fidem, ad eandem servandam altera non teneatur. Quemadmodum in simili dicimus. Frustra implorat auxilium legis, qui in eam committit. l. Auxilium. ff. de minor. b. Item ex eo, quòd quis subvertere nititur, lucrum non consequitur. Reg. 38. supra.

Exempla *Glossæ* sunt, 1. Sicut Vasallus debet fidelitatem domino suo, ita dominus debet esse fidelis vasallo: & sicut vasallus privatur feudo propter infidelitatem, commissam in dominum, ita dominus privatur superioritate. Et hoc quotidie fit. Nam quando dominus suppressit vasallum, princeps eximit vasallum à jurisdictione domini. c. de forma. 22. q. 5. Hocposito si princeps aut dominus opprimendo non servavit fidem, frustra exigit, ut ego servem.

2. Non astringitur quis juramento ad implendum, quod juravit, si ab alia parte non impletur, cuius respectu præstitit juramentum. c. Per venit. de iur. reur.

3. Quandounque pacto inito ab eius observatione, ac fide unus pacitenti um deficit, in altero perit obligatio. l. Cum proponas. C. de pactis. Quod confirmatur ex c. Si a subiectus. Dist. 95. ubi aurea hæc s. Hieronymi verba. Episcopi sacerdotes se esse noverint, non dominos: honorent clericos quasi clericos, ut & ipsis à clericis quasi episcopis honor deferatur. Scitum est illud Domitii Oratoris. Cur ego te habeam, ut principem, cum tu me non habeas, ut senatorem? Quod Aaron. & filios ejus, hoc episcopum, & presbyteros esse noverimus.

II. *Amplia* 1. Quamvis in minimo fides læta sit: quemadmodum, si de solutione nummus desit, venditor retinere rem venditam potest. l. Iulianus. §. offerris ff. de act. empti. nisi fortè præsumi queat ad istiusmodi minutiam partes noluisse attendere.

Amplia 2. Licet adversarius per equipollens satisfacere vellet, quemadmodum eleganter explicat. Iason. l. 3. conf. 41. Conventum est, ex. gr. ut emptor deponeret pecuniam apud Titium, ipse verò deponit apud alium æquè

Cc ido.

Idoneum, à pacto deficit, quia personam ab utraque parte electam, non potest mutare invita altera.

Amplia 3. Ut nemo hic privilegium, vel exemptionem quamcunque prætere possit. Non enim, quia clericus, sacerdos, vel etiam episcopus est quisquam, iustitiæ libram contemnere licet, sed in contractu communes leges observare tenetur. *V. Part. 1. sum. tit. 1. §. 4.*

Amplia 4. Ut non obstat clausula, *rato manente pacto pœnam solvendam esse.* Hoc enim quod favorem atinet, nihil prodest ei, qui pactum violat: subauditur enim, nisi culpa adversarii aliquid servandum videatur. *Iason, & Altiatus ad l. Si quis maior. C. de transact.*

Amplia 5. Etiam si quis ex causa necessaria defecerit ab observatione, à mora quidem, & pœna excusare necessitas poterit. *l. Si vehenda. §. Idem iuris. ff. ad l. Rhodiam, sed non efficere, ut altera pars maneat obstricta ad servandam promissionem suam.* Usus tamen obtinuit, in contractibus nominatis, ut si ex causa aliqua adimpleri perfectè nequeant, eo modo, quo possunt, veluti cautione præstita perficiantur.

Amplia 6. Ut qui contractum non servavit, non solum ab altera parte nihil exigere possit, sed nec liberationem propriam condicere. Lex enim quæ indubitam pecuniam errore promittentibus liberationis conditionem concedit, vel syngraphæ repetitionem permittit, negat illis, qui ex sua parte contractum non servant. Alioqui in ipsorum potestate esset, invito creditore, quodcumque expedire cerne-

rent, obligationem excutere. *l. Si non. C. de in. & facti ignor. Facilius l. 2. Controv. c. 4.*

III. Obj. 1. Qui cum pupillo sine auctoritate tutoris contrahit, fidem pupillo debet, hic autem vicissim non debet: imò si promisit, impunè renunciare potest. *l. Iulianus. §. Si quis à pupillo. ff. de act. empti.*

R. *Peckius.* Favori ætatis tribui, ut conditionem suam meliorem facere pupilli queant, deteriore facere nequeant: nec propriè fidem frangere, qui quod agunt, non satis intelligunt. Denique imparem conditionem esse, Verùm quò hæc omnia tendant, non video, sed video & objectionem, & illius dilutionem planè impertinentem esse. Nam si majorennis fidem pupillo non servat, à servanda fide liberatur pupillus: Si autem pupillus non servat fidem, vel quia nullam contraxit, vel quia à jure eximitur: eidem quod promisit, non tenetur servare majorennis. Nulla igitur hic diversa ratio, sed pari cum aliis passu ambulant.

Obj. 2. Quamvis indicias una pars violaverit, altera servare debet, ne dum alienam perfidiam arguit, suam fidem solvat. *c. Innocens. 22. q. 4.*

R. Neque in hoc casu diversitas est. Æquè ut in aliis contractibus unus defecto alterum obligatione liberat: sed consilio, & usu receptum est, ut pars læsa diem conditum præstoletur, quò perfidia alterius partis magis appareat, & efficacius vindicetur. *V. Firminum. Romanum Consil. 52. Menoch. Consil. 156. n. 22. Barb. in Axiom. 98.*